

Î N C H E I E R E

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Oleg Sternioală, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Axenti Ivaschiv, avocatul Diana Sanduleac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Axenti Ivaschiv împotriva lui Alexandru Rîbac cu privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Axenti Ivaschiv și menținută hotărârea Judecătorei Bălți din 21 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 25 octombrie 2016, Axenti Ivaschiv a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Rîbac cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 24 septembrie 2016, a fost maltratată de către Alexandru Rîbac, fiindu-i cauzate leziuni corporale ușoare, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 728, iar ulterior, a primit tratament ambulator.

Menționează că, pârâtul a fost atras la răspundere contravențională pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional și i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 25 u.c.

Solicită încasarea de la pârât în beneficiul său a sumei de 10 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 21 decembrie 2016 a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate din contul lui Alexandru Rîbac în beneficiul lui Axenti Ivaschiv suma de 1 500 lei, cu titlu de prejudiciul moral și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, la data de 24 septembrie 2016, Alexandru Rîbac i-a aplicat lui Axenti Ivaschiv lovituri cu pumnul în regiunea pieptului, fapt pentru care în privința pârâtului a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 78 alin. (1) din Codul contravențional și i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 25 u.c. iar conform raportului de constatare medico-legală nr. 728 din 28 septembrie 2016, reclamantului i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate.

Totodată, prima instanță stabilind suma prejudiciului moral în cuantum de 1500 lei, a reieșit din caracterul și gravitatea consecințelor care au survenit ca urmare a producerii faptului ilicit, precum și din retrăirile sufletești cauzate reclamantului, făcând trimitere la prevederile art. 14 alin. (1), art. 1398 alin. (1) și 1422 alin. (1) din Codul civil.

De asemenea, prima instanță a mai reiterat că, pentru fapta comisă, pârâtul a fost sancționat cu 25 u.c., ceea ce constituie 500 lei, iar suma prejudiciului moral în mărime de 1 500 lei este una suficientă, fiind de trei ori mai mare ca amenda aplicată pentru comiterea contravenției.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 martie 2017 a fost respins apelul declarat de către Axenti Ivaschiv și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 30 martie 2017, reprezentantul lui Axenti Ivaschiv, avocatul Diana Sanduleac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea cuantumului prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a cerinței.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea sumei încasate cu titlu de prejudiciul moral, care este prea mică în raport cu prejudiciul cauzat recurentului de către intimat.

Menționează că, instanțele de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmau să țină cont de vinovăția intimatului, Alexandru Rîbac, precum și de vârsta înaintată a recurentului, care din cauza stresului primit în urma contravenției încă nu și-a revenit.

Consideră că, suma de 1 500 lei, cu titlu de prejudiciul moral nu poate duce la recuperarea suferințelor morale suportate de recurent și nu constituie o satisfacție echitabilă, invocând prevederile art. 1423 alin. (1) din Codul civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 24 martie 2017 (f. d. 49), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 30 martie 2017 (f. d. 56).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Axenti Ivaschiv, avocatul Diana Sanduleac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul

declarat de către reprezentantul lui Axenti Ivaschiv, avocatul Diana Sanduleac, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantul lui Axenti Ivaschiv, avocatul Diana Sanduleac ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul lui Axenti Ivaschiv, avocatul Diana Sanduleac se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic